

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΙΝΤΕΑΛ

- 14/1/2008 Η επίσκεψη της Μπάντας Έραν Κόλριν
- 21/1/2008 Ο δικός μου φίλος Σεμπάστιαν Σίπερ
- 28/1/2008 Τα παπούτσια του νεκρού Σέιν Μίντοους
- 4/2/2008 Σε τέσσερα λεπτά Κρις Κράους
- 11/2/2008 Το σκάφανδρο και η πεταλούδα Τζούλιαν Σνάμπελ
- 18/2/2008 Time Κιμ Κι Ντουκ
- 25/2/2008 Ιστορίες πυροβολισμών Τζεφ Νίκολς
- 3/3/2008 Ιδιοκτησία Γιοακίμ Λαφός
- 17/3/2008 Εσείς οι ζωντανοί Ρόι Άντερσον
- 24/3/2008 Υπηρέτησα τον Βασιλιά της Αγγλίας Γίρι Μένζελ
- 31/3/2008 Μολιέρος Λοράν Τιράρ
- 7/4/2008 Άνθρωπος σπρώχνει καρότσι Ραμίν Μπαχράνι
- 14/4/2008 Η εποχή του θερισμού Μαρίνα Ραζμπέτζκινα

17/3/2008

Εσείς οι ζωντανοί (2007)

ΕΣΕΙΣ ΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ - DU LEVANDE

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Ρόι Άντερσον

Ηθοποιοί: Τζέσικα Λούντμπεργκ,
Ελίζαμπετ Χέλαντερ,
Μπιγιρν Ενγκλουντ, Λιφ Λάρσον

Χώρα: Σουηδία (Έγχρωμο)

Διάρκεια: 95΄

Διακρίσεις: - Βραβείο Σκηνοθεσίας (Silver Hugo,
Chicago International Film Festival)
- Βραβείο Georges Delerue (Flanders
International Film Festival)

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Κωμικοτραγικές εικόνες από τη ζωή και τα όνειρα μιας ομάδας ανθρώπων σε μια σύγχρονη μεγαλούπολη, ιδωμένα μέσα από το ιδιόμορφο χιούμορ του Σουηδού σκηνοθέτη.

"Ποιο είναι το νόημα της ζωής;" ρωτάει στη νέα του ταινία ο Σουηδός σκηνοθέτης Ρόι Άντερσον, που γνωρίσαμε με τα εξαιρετικά, αποκαλυπτικά "Τραγούδια του δεύτερου ορόφου". Την απάντησή του τη δίνει σε μια σειρά στατικά, χιουμοριστικά ταμπλό, με πρόσωπα σε ασυνήθιστες, συχνά

αλλόκοτες, κάπου κάπου ζοφερές, διανοησμένες όμως με το στεγνό, ιδιόμορφο χιούμορ του σκηνοθέτη, καταστάσεις.

Η κάθε σκηνή που παρακολουθούμε - συχνά σε γενικά πλάνα - παρουσιάζει απλούς, συνηθισμένους ανθρώπους σε καταστάσεις ανολοκλήρωτες, που δείχνουν τις ελλείψεις και την απέραντη μοναξιά τους, καθώς και τη σκληρότητα της ζωής: ένας άνθρωπος που περνάει μπροστά από το πλάνο σέρνοντας με το ζόρι ένα σκυλί, ένας ψυχίατρος που ενώ κάνει έρωτα με τη γυναίκα του μιλάει για τα χρέη και τις οικονομικές δυσκολίες του, άνθρωποι που περιμένουν στη βροχή σε μια στάση λεωφορείου, μια απελπισμένη γυναίκα που τσακώνεται με τον άντρα της και διαρκώς κραυγάζει "κανείς δεν με καταλαβαίνει" (η μόνη που επανεμφανίζεται σε διάφορες άλλες σκηνές), ένας μπάρμαν που κάθε βράδυ πριν κλείσει φωνάζει "ώρα για έναν τελευταίο γύρο ποτών", ένας Άραβας κουρέας που, αγανακτισμένος με έναν εκνευριστικό ρατσιστή πελάτη του κόβει σύριζα ένα μέρος των μαλλιών του (αργότερα ο ίδιος θα παραπονεθεί πως έχει προβλήματα με τη γυναίκα του), ενώ σε άλλες τα πρόσωπα μιλούν για τις φαντασιώσεις, τα όνειρα και τους εφιάλτες τους - όπως ο άντρας σε μπιτιλιάρισμα

που αφηγούνταν τον εφιάλτη του. Όλα ιδωμένα με μια στεγνή, αντικειμενική ματιά, που δίνει στο χιούμορ μιαν άλλη χροιά, φέρνοντας στο νου τις κωμωδίες του Μπάστερ Κίτον και του Ζακ Τατί ή ακόμη εκείνες του Φινλανδού Ακι Καουρισμάκι.

ΝΙΝΟΣ ΦΕΝΕΚ ΜΙΚΕΛΙΔΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Κωμωδία είναι το "Εσείς οι ζωντανοί" του Ρόι Άντερσον. Οι σκοτεινοί, σκανδιναβικοί τόνοι που χαρακτηρίζαν το χιούμορ, αλλά και τον στοχασμό για την ανθρώπινη φύση στην προηγούμενη ταινία του Σουηδού σκηνοθέτη, τα "Τραγούδια από τον δεύτερο όροφο", υπάρχουν και εδώ. Όμως στο επίκεντρο βρίσκονται κυρίως οι προσωπικές σχέσεις, οι απογοητεύσεις και τα όνειρα των χαρακτήρων που πρωταγωνιστούν στα ολιγόλεπτα στατικά κάδρα που στήνει ο Άντερσον. Το αποτέλεσμα της ταινίας φέρνει περισσότερο ένα μικρό χαμόγελο, παρά γέλιο.

Π. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 18/10/07

Μια μεσήλικη γυναίκα, που παραπονιέται αδιάκοπα πως δεν θέλει πια τη ζωή της. Μέλη μιας στρατιωτικής μπάντας που έχουν χάσει κάθε έννοια χαράς και απόλαυσης. Επιχειρηματίες παγιδευμένοι στον ιστό της ματαιοδοξίας. Μια νεαρή κοπέλα που βασανίζεται από τον ανεκπλήρωτο έρωτά της για έναν διάσημο κιθαρίστα της ροκ. Βινέτες μιας απάνθρωπης καθημερινότητας, όπου η ελπίδα και η αισιοδοξία φυτοζωούν θεαματικά.

Η ανθρώπινη ύπαρξη σε πλήρη νέκρα, όπως περίπου ήταν και στο προηγούμενο "εσχατολογικό"

μωσαϊκό στιγμιστύπων του Σουηδού Ρόι Άντερσον, "Τραγούδια από τον δεύτερο όροφο".

Ίδιο χρωματισμοί (ένα "σκονισμένο" καταθλιπτικό κιτρινογκρί), ίδιο στήσιμο (στατικά, γεωμετρικά πλάνα - σεκάνς), ίδια αφήγηση (αυτοτελή σκετσάκια σε κολάζ και διαπλοκή), ίδιο ύφος (μαύρο, "ανέκφραστο" χιούμορ, σουρεαλισμός και δηκτικότητα αλλά Μπουνιουέλ). Αυτά ίδια, αλλά η συνολική ομοιότητα περίπου. Γιατί; Γιατί, αντίθετα με τα "Τραγούδια", εδώ υπάρχει μια ανεπαίσθητη αχτίδα φωτός.

Αφού αύριο ούτως ή άλλως θα πεθάνουμε (από τα βομβαρδιστικά που απειλητικά πλησιάζουν τον ουρανό μας), προς τι η μιζέρια και το πρόωρο θανατιλίκι, λέει ο Άντερσον, μέσα από την καλύτερη (και πιο χαρούμενη, τηρουμένων των αναλογιών) σεκάνς της ταινίας, όπου το κορίτσι ονειρεύεται πως παντρεύτηκε τον ροκ σταρ σ' ένα βαγόνι τρένου. Μια νότα αισιοδοξίας, σ' ένα έργο, ωστόσο, δυσάρεστο ως "πακέτο", που αποκρούει εξαρχής την όποια συναισθηματική του συμμετοχή.

Ρ. ΕΚΣΙΕΛ
ΕΘΝΟΣ

ΡΟΙ ΑΝΤΕΡΣΟΝ

Γεννήθηκε στις 31 Μαρτίου 1943 στο Γκέτεμποργκ της Σουηδίας.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Besoka sin son (1967), Hamta en cykel (1968), Lordagen den 5.10 (1969), A Swedish Love Story (1970), Giliap (1975), Nagonting har hant (1987), World of Glory (1991), Songs from the Second Floor (2000), Du Levande (2007).

